DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

ICTERO.

2

DISSERTATIO MEDICA INAUGURALIS,

DE

ICTERO.

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GULIELMI ROBERTSON, S. S. T. P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ Praefecti;

NEC NON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,
Et nobilissimae FACULTATIS MEDICÆ decreto,

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subjicit

JOANNES COX,

ANGLUS,

Societatis Regiae Physicae Edinensis Socius Honorarius.

In hominum genere nulla melior est natura, quam eorum, qui se natos ad homines juvandos, tutandos, conservandos arbitrantur.

Dr BURTON, De Aëris Usu.

Ad diem 24. Junii, hora locoque solitis.

EDINBURGI:
Apud BALFOUR et SMELLIE,
Academiae Typographos.

M,DCC,LXXXIX.

Viro admodum reverendo

THOMÆ BLACKLOCK, D. D.

Amica luce carenti,

De

Cujus eruditione,

Quoniam ſibi dimidium haud notum;

Cujus virtutibus,

Quoniam Johnſonianum poſtularent ingenium;

Cujus beneficiis

Se erga ſuoſque,

Quoniam verba deſunt idonea;

Nil poteſt dicere:

GEORGIO SANDEMAN, M. D.

Londini

Medicinam feliciter facienti,

Propter

Beneficium:

DOMINO JACOBO DAVIDSON,

Ejuſdem urbis,

Viro

Quo plus noto, eo plus amato;

Ob

Summam vitae integritatem

Atque

Plurima amicitiae

Indicia:

HENRICO CLINE,

ARMIGERO,

Londini,

Sancti Thomae Nosocomii

Chirurgo,

Rerumque Anatomicarum Professori

Peritissimo;

Qui

Studio omnium ejus discipulorum

Meritissimo fruitur;

Ob

Beneficium:

DOMINO HENRICO TROTT,

Chirurgo,

Apud Taunton,

Somersetensi in comitatu,

Perito;

Propter plurima,

Ab ipso

Ejusque parentibus

In se collata,

Beneficia;

Hanc Dissertationem

Sacram esse

Voluit

JOANNES COX.

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

ICTERO.

Flavedo cutis et oculorum; faeces albidae; urina obſcure rubra, immiſſa colore luteo tingens.

CULLEN, G. 91.

ICTERUS, qui faciem florentiſſimae aetatis pulcherrimam pallore fere lethali nonnunquam foedat, ſaepeque ſpeciem mortis nunquam non tetram tetriorem reddit, omni regioni commune videtur malum; neque ullus homo, utcunque aetate, vitae conſuetudine, corporis conſtitutione, ab aliis diverſus,

jactare poteſt, ſe nunquam eſſe amaritudinem ejus guſtaturum, ejuſve impetui ſuccubiturum. Hoc igitur de morbo, quoniam obedire legibus hujuſce Academiae me oportet, quibus honorum in Medicina cupidi de re medica aliquid ſcribere jubemur, breviſſime diſceptare ſtatui.

HISTORIA.

Hujuſce morbi indicium maxime conſpicuum eſt flavedo, quae in tunica oculorum albuginea, unguibus, totaque corporis ſuperficie, ſe praebens, tincturam ſuam ſenſim profundiorem reddit, et, morbo diu perſtante, ſeſe in fibras oſſium duriſſimorum intimas inſinuat.

Hoc phaenomenon haud raro praecedunt dolor in jecinoris regione, oppreſſionis circa praecordia ſenſus, languor, et totius corporis laſſitudo. Sanguinis plerumque velocitas admodum retardatur, aliquando tamen levis horror vel dolor ſeverus micatione arteriarum febrili comitatur. Cutis interdum aret et prurit; et nares ſubinde caloris mordacis ſenſu afficiuntur.

Saliva

Saliva autem, colore biliofo tincta, omnibus fere in os receptis nonnunquam amaritudinem largitur. Excitantur faepe naufea et vomitus; cibi appetitus deficit; vis ventriculi digeftiva minuitur, et cibus in eum receptus thoracis oppreffionem auget, cardiamque interdum dolore afficit excruciante.

Urina luteo colore corpora alba ei immiffa tingit, ponitque fedimentum, quod colorem ex rubro flavoque miftum praebet. Alvus aliquando, fed minime conftanter, adftricta eft; et faeces albidae, tenacitatifque infolitae, foetorem notae naturae vix ullum edunt. An vero *objecta* oculos Ictero laborantium fpecie flavedinis decipiant, adhuc dubius haereo.

Quae nunc enumeravi fymptomata, per decurfum Icteri occurrentia, praecipua videntur. Sed interdum, quando medicamentorum viribus pertinaciter refiftit caufa morbi remota, flavedo fenfim in nigritiem fubviridem abit; et aeger miferrimus, qui ex pulvinaris mollitie nullam plane adipifcitur quietem, ut ftatum jucundiorem acquirat, omni fpe falutis remota, fefe mortis amplexibus vix invitum tradit.

DIAGNO-

DIAGNOSIS.

Flavedo ab injuria topica exoriens, et inde ſeſe late diffundens, qualis ab animalium venenatorum morſu accidit, quippe quae in errorem vix poſſit ducere, mentionem in hac Diſſertatione vix ſibi vindicat.

Neque porro de febre flava Indiae Occidentalis, quae cauſam, quod ad colorem, eandem cum Ictero agnoſcit, opus eſt dicere.

Sola igitur, et vix illa quidem, notam diſcriminationis meret chloroſis, quae flavedine aliquando attaminat puellas, ad punctum temporis quo menſes fluere incipiunt, forſitanque matronas, quo omnino ceſſant. Sed tinctura ejus quam Icteri ejuſdem durationis minus eſt colorata; et oculi flavedinem, niſi tota corporis ſuperficies evidenter prius ſit foedata, vix unquam praebent. Neque, praeter ſymptomata modo memorata, ulla alia, ſi debilitatem excipias, chloroſi et morbo de quo nunc tractamus, communia videntur.

CAUSÆ REMOTÆ.

Notatu haud indignum mihi videtur, quod a quibusdam medicis asseritur, sedentarios nempe laboriosis, melancholicos hilaribus, foeminas maribus, Ictero esse obnoxiores. Neque tamen ullus, ab ipsa vitae origine, per stamina corporis, praedispositionem ad Icterum accipere videtur.

Causae Icteri remotae sunt, vel quae secretionem bilis nimiam inducunt; vel quae ei viam in duodenum recusant.

Inter primi generis causas sunt, secundum nonnullos, omnia emetica violentiora, et cathartica drastica, et omne quod abdominis contenta vehementius exagitat. Illa, justo majorem sanguinis quantitatem ad viscera abdominalia determinando, et ductus biliferos emulgendo, secretionem bilis praeter naturam augere putantur.

Causae alterius generis praecipuae sunt affectiones ductuum spasmodicae; jecinoris partiumque vicinarum morbi, et concretiones,

Sunt

Sunt qui afferant, ductus biliferos spasmis nunquam affici, propterea quod illi neque fibras musculares oculo anatomici exhibent, neque vim contractilem, stimulo admoto, manifestant.

Alii, sententiam suam rite, me judice, ab analogia deducentes, spasmi opinioni favent. Nam, quum vasa majora fibris motricibus in universum gaudeant; quumque de earum praesentia in vasculis plurimis, exempli gratia seminalibus, dubitari vix queat; nulla videtur ratio cur ductus biliferi iis omnino carerent. Immo fructus optimi, quos varia medicamenta ex opio conflata, in paroxysmis Icteri severioribus iterum iterumque produxerunt, spasmi notionem extra omnem dubitationis aleam posuisse videntur.

Nemo tamen unquam dubitavit, quin tumores jecinoris ipsius, pancreatis, et glandularum mesentericarum caeterarumque partium ductibus biliferis proximarum, hos possunt, eos scilicet premendo, facile reddere impervios. Quo pacto forsan et uterus gravidus et faeces induratae, saepe causae Icteri brevioris remotae fuerunt.

Anatomici

Anatomici nos docent, ductus ipsos per morbum praegressum adeo crassos redditos fuisse, vel etiam ossi similes, ut interdum ne vestigium quidem canalis, per quem particula bilis minutissima transeat, possit inveniri.

Sed forsan hic morbus ortum a concretionibus bilis ipsius saepissime ducit. Hujusmodi concretiones, quamvis magnitudine formaque admodum inter se diversae, tamen, quod ad earum structuram internam pertinet, aliquo modo sunt similes.

Calculo enim biliario diviso, plerumque nucleus, ex materia subfusca constitutus, sese in centro videndum praebet. Hunc radiata circumdat crystallizatio, quam iterum incrustatio subnigra, tanquam involucrum, amplectitur. Constat nullam terram in ejus compositionem intrare; tota enim inflammabilis videtur. Materia sebacea spermati ceti, quod ad tenacitatem, similis, hujus massae biliariae esse descriptio haud valde inaccurata dicitur. Sed causa, cui attribui hic processus praeternaturalis debeat, adhuc umbris latet densissimis.

Tales bilis concretiones in vesica fellea diu manent, nulla molestia inducta, ne dicam morbo. Hae vero, corpore quomodocunque agitato, in ductum cysticum obtrusae, lateribus ductus

ductus hepatici ab earum pressura coarctatis, viam bili in duodenum facile negare possunt; vel si, quod in hac regione saepissime accidit, in ductu communi impingantur, similis obstructio in hoc ductu sequetur. Quo facto, bilis aliam viam sibi quaeret; de qua statim.

CAUSA PROXIMA.

Si unquam secretio bilis nimia sit causa Icteri remota, absorptio lactealis pro proxima certissime erit existimanda.

Secretione bilis nimis copiosa existente, succove pancreatico deficiente, quantitas purae bilis aliquando in stomachum ascendit. De hac re, experientia olim amara mihi talia dedit testimonia, qualia Cullen accuratissimo favent dubitanti, an unquam, in nostris saltem regionibus, Icterus hoc modo inducatur. Ipse admodum puer vim bilis haud parvam saepe evomui, nec tamen unquam Ictero laboravi. Nihilo secius febris flava Indiae Occidentalis, flavusque infantum recens natorum color, nisi forsan hic melius attribuatur meconio, ostendere videntur, Icterum profluere ex hoc fonte posse.

Ductu

Ductu communi impervio reddito, quomodo bilis in sanguinem iterum deducatur, utrum regurgitatione, an secretione impedita, an absorptione lymphatica disputatum est.

De regurgitatione.—Creditum est a nonnullis, poros biliarios valvulis carere, injectionesque per ductum communem in vascula jecinoris sanguifera libere transire; et iterum vesicam biliariam esse vi contractili praeditam; unde sequetur, bilem prope pororum orificia stagnantem, quotiescunque vesica fellea in contractionem cieatur, dum ipsa et ductus hepaticus bile rigeant, non posse non regurgitare. Quantulacunque enim fuerit haec contractio, coget tamen, pro vi sua, poros bile se liberare; quia cuncta fluida summa cum difficultate impelluntur, uti spatium moli suae minus adaptatum occupent; et, si quando porta detur, qua possint irrumpere, minime modo tam indigno se tractare patiuntur.

De secretione impedita.——Quibusdam aliis, vias esse apertas per ductum communem in jecur etiam credentibus, videntur pori biliarii suis fungi muneribus eodem modo fere ac vasa lactealia: Sicut chylus a vasculis, quae alimentarias in vias hiant; sic bilis, illis judicibus, a vasculis in vias sanguiferas hiantibus, absorbetur. Illis enim videtur, vascula,

per quae injectiones libere transeant, hunc ipsum ob liberum permeatum, potestate mutandi indolem fluidorum per ea transeuntium, carere debere. Bilis igitur, secundum illos, modo sequente formatur.

Sanguis per jecur fluens ex abdominis visceribus derivatur. Concessum est, lienis sanguinem colorem, forsanque indolem, sibi peculiarem habere; atque sanguinem intestinorum venosum secum aliquid oleosi portare. Hi in portae vena inter se miscentur, et simul jecur intrant. Dum liquor, ex utroque sanguine conflatus, per vasa minutissima segniter movetur, particulae quaedam attractionem mutuam habentes, et in contactum venientes, revera chemice junguntur, bilemque formant; quae vascula, muci instar, oblinens, a poris absorbetur. Quando igitur evenit, ut pori biliarii contenta sua ad intestina transmittere nequeant, bilis in venas intrudatur, et via cavae per totum vitae oceanum misceatur necesse est.

Huic theoriae modo memoratae objicitur, poros, si res adeo se haberet, sanguinem in canalem alimentarium portare posse; et aliquam partem bilis vix non semper debere cum sanguine misceri, sicque Icterum perpetuum inducere.

Quibus

Quibus respondetur, quod sanguis, qui in quibusdam morbis una cum faecibus ejicitur, fluere ab hoc fonte videatur; quodque ratio cur Icterus non semper inducatur, in hoc constat, bilem colore destitui, donec sanguinis massam prorsus reliquerit.

Huic tamen theoriae, una cum antea memorata, regurgitationis nimirum, objicitur ab anatomico egregio, qui absorptionem bilis lymphaticam feliciter stabilivit, et ab aliis haud parvi nominis, injectiones videri nunquam, nisi prius laesio vasorum facta fuerit, a ductu hepatico in vasa jecinoris sanguifera transire. Cum vero alterius sententiae auctores argumenta ab altera parte prolata admittere minime velint, ex omnibus sequi videtur, res factas, quae materiam in clariorem lucem evehant, adhuc deesse.

Hoc loco exemplum, licet iterum atque iterum narratum, non possum, propterea quod de vulgari ejus applicatione mens dubitat, non iterum narrare. M'Lurg certiores nos reddit, hominem, bilis redundantiam habentem, semper post vomitum Ictero laborasse. Nescio hoc phaenomenon utrum absorptioni, an regurgitationi, debeat attribui. Si enim absorptioni, interrogabitur, cur eadem res, nempe exuberantia bilis,

lis, quae mihi aeque ac illi accidit, non eundem gigneret effectum, ſcilicet corporis flavedinem, quae eum ſemper me nunquam poſt vomitum invaſit? Cur porro non aeque accidit ante vomitum? Emeticum enim in utroque caſu ad ventriculum a bile liberandum exhibitum erat. Nonne nobis licet concludere, preſſuram in vomitus actione cyſtidi felleae datam, bilis regurgitationem affeciſſe? Rationi nunc datae libenter accederem, ſi ex illa poſſem explicare, cur eadem preſſura mihi Icterum non dederit. Haec res igitur, ex ejus natura explicatu difficilis, poſterorum inveſtigationem flagitat.

De abſorptione.—Sed abſorptioni bilis per vaſa lymphatica, celeberrimi Monro experimenta, magna cum cura inſtituta, magnopere favent.

Nemo, cadaverum inſpectionis vel minime peritus, ignorat, vaſa hujuſmodi numeroſiſſima ex veſica fellea oriri. Neque credendum eſt, Illum ſapientiſſimum naturae auctorem, quem tota humana fabrica tam maxime laudat, hiſce vaſculis non ubique munus ſalutare homini dediſſe. Et notum eſt, illa aquam abſorbendo, ideoque bilem inſpiſſando, quantitatem illius fluidi majorem, quam quovis temporis puncto et dato ſpatio veſica fellea aliter continere poſſit, augere; quo pacto,

ſi

si quando obstructio minus permanens acciderit, nulla injuria sequitur.

Anatomicus autem egregius, supra dictus, demonstravit, illa vasa aliquando bilem ipsam absorbere. Ex ejus experimentis unum satis ad rem stabiliendam erit. Ductum canis cholidochum per ligaturam constrixit, et aliquot post dies, flavescentibus animalis oculis, abdomen ejus vivi aperuit, vasaque jecinoris et vesicae felleae lymphatica, liquore bilioso distenta ubique invenit. Unde absorptionem lymphaticam inter causas Icteri proximas esse referendam liquido apparet; minime vero eam solam existere sequitur, aut etiam vero simile videtur.

EXPLICATIO SYMPTOMATUM.

Flavedo ista, qua tota corporis superficies attaminatur, a bile per rivulos sanguinis minutissimos circumeunte, et sese undique in texturam cellularum diffundente, certissime pendet. Eadem *ori* amaritudinem, *urinaeque* colorem, communicat; et, si unquam *objecta* oculos Ictero laborantium specie flavedinis deceperint, id quoque eidem, bili nimirum oculorum humoribus

ribus commifto, attribuendum foret; ejus autem defectus procul dubio *faeces* albidas folitoque tenaciores reddit.

Sicut bilis ftimulo eft inteftinis, et ftimulus eis applicatus omnibus fyftematis partibus facile communicatur, hoc ftimulo negato, inteftina torpida evadant, et indoles eorum fefe per totum corpus diffundat neceffe eft; inde *languor*, *laffitudo*, *lentiorque arteriarum micatio*.

Pruritus, ab irritatione, quam bilis in nervos cutaneos facit, *dolorque* in jecinoris regione a concretionis bilifve diftentione, origines ducunt; qui dolor etiam, a diaphragmatis defcenfu auctus, refpirationem plenam impedire creditur, ideoque *oppreffionis* circa praecordia fenfum inducere. *Vomitio* vero ab aliquo inexplicabili confenfu ventriculum inter et partes laborantes pendere fertur.

PROGNOSIS.

Si morbus ortum fuum a nimia bilis fecretione duxerit, nifi aliud malum ei fuerit adjunctum, plerumque non diuturnus

erit;

erit; ſi ex faecibus induratis aut ſpaſmis, quum harum cauſarum repugnantia vix talis ſit, qualis vinci facile non poſſit, neque tum diu manebit; ſi a concretionibus biliariis, (quod ſuſpicari licet, quum aeger dolore acuto dextri hypochondrii eunte redeunteque affectus fuerit) tum quoniam illae vel nimis ingentes, ad iter per ductum faciendum, eſſe poſſunt, vel nimis ductus tunicis adhaerere, quo medicamentorum ope removeantur, plus dubitationis habebit morbi terminatio; quoties tamen concretiones una cum faecibus evacuantur, ſalutem haud longiſſime abeſſe indicatur: Si a jecinoris partiſve adjacentis ſchirroſitate, aut ductuum oſſificatione, (haec autem in cauſa ſuſpicari poſſunt, quum dolor hypochondrium dextrum diu, priuſquam morbus erat conſpicuus, occupaviſſet, vel ſymptomata ſine intermiſſione in pejus ruant), tum timendum eſt, aegrotum brevi ad umbras eſſe abiturum. Nihilominus, ſecundum aetatem aegroti vireſque, et morbos diverſi generis comitantes, periculum ſemper erit exiſtimandum.

RATIO

RATIO MEDENDI.

Si Icterus a ſecretione bilis exuberante unquam gignitur, contentis inteſtinorum mitiſſimi laxantis ope evacuatis, diluentia tepida acrimoniam biliariam poſſunt obtundere, eique inteſtina erodendi facultatem negare. Caloris augmentum, validaque corporis exercitatio maxima cum cura vitentur, fiatque determinatio ſanguinis ad corporis ſuperficiem modo quo calor in univerſum quam minime augeatur.

Quum morbus a via bili in duodenum negata, ob aliquid ductus obſtipans premenſve, oriatur, duae ſunt curatoriae indicationes, nempe, *ductus a materia eos obſtipante liberare,*—*cauſamque eos prementem removere.*

1. *Ductus a materia eos obſtipante liberare.* Quando cauſa latet remota, nobis ſperare licet, morbum a leviſſima pendere.

Faeces

Faeces fortaſſe induratae interdum bilem in ductu communi ſtagnare faciunt. Quando hac a cauſa pendet morbus, nihil, niſi ut promoveatur motus inteſtinorum periſtalticus, neceſſarium videtur, quod per medicamenta purgantia affici poteſt. Haec vero remedia, ſi non ſtatim effectus ſalubres, bilem nempe dejiciendo, produxerint, ab eis erit abſtinendum, ſcilicet, quia frequens eorum uſus, quum fortiorem obſtructionem vincere nullo modo poſſint, debilitatem pernicioſam nunquam non inducant. Hac igitur de re, purgantia perraro ſemperque cautiſſime ſunt adhibenda. Vix tamen neceſſarium eſt dicere, ſtatum inteſtinorum, per totum morbi decurſum, attentionem medici aſſiduam, ſibi jure optimo vindicare. Quum enim bilis ex toto deficitur, niſi aliquid ſtimulantis vice bilis inteſtinis ſit applicatum, faeces aliquando ſuo tempore dejici non poſſunt; quapropter aloes vel alia hujuſmodi, pro re nata, praeſcribenda ſunt. Quod ſi haec votis parum reſponderint, tum e caeteris mali cauſis eam ſuſpicari licet, quae priorem quoad levitatem ſequitur, ſcilicet,

Spaſmum ductuum.—Ad quem reſolvendum, fotus regionis epigaſtricae, balnea calida, ſanguinis miſſiones, et, quod inſtar omnium eſſe videtur, opium, ſummum fructum, ſecundum plurimorum medicorum experientiam, promittunt. Proxima

conjectura, malo post usum medicamentorum modo recensitorum perstante, biliosas cadet in

Concretiones.—Ad has vero intra corpus solvendas nihil huc usque quod adhibere possimus inventum. Restat igitur ut transitum earum per ductus pro virili promoveamus. Hoc, omnium consensu, ope emeticorum optime perficitur. Sed Cullen noster experientissimus circa usum eorum duas cautelas dedit; *primam*, semper mitioribus uti; *alteram*, ab usu eorum omnino abstinere, si quando collegerimus ab aegroti doloribus saeverioribus, vel concretionem esse ingentem, vel minitari jamve induxisse inflammationem. Tum enim potius ad fotus, enemata laxantia, sanguinis detractionem, &c. confugiendum est. Si omnia nostra conamina fuerint irrita, tum pessimum quodque timendum est, nihilque restabit nisi quovis modo nitamur,

2. *Causam ductus prementem removere.*—Quando *uterus gravidus* in causa est, sola prodest patientia; nisi forsan aliquando laxantia, ad dejectionem faecum promovendam, vices bilis possint supplere.

Ubi

Ubi *pressura* a glandulis induratis sit facta, spes medelam afficiendi valde minuetur. Remedia tamen fortasse non desunt, ad leviorem glandularum pressuram removendam adaptata. Laudantur a nostro celeberrimo Home varia deobstruentia, inter quae cicuta hydrargyrusque principes creduntur; neque omnino desperandum, quum indies plus fructus capiamus ex usu eorum, quin futuris seculis remedia, ad curationem Icteri ex toto accommodata, inventa fuerint.

Quum ab *ossificatione* ductuum pendet morbus, tum credendum est, incitatis passibus aegrotum ad illam perfectam tranquillitatem festinare, quae soli sepulchro competit; vixque est, aut ne vix quidem, in arte salutifera nostra per quod ejus cursus possit cohibere.

Proposito confecto, omnibus Edinensi in Academia Medicinae Professoribus gaudeo hanc occasionem mihi contigisse debitas agendi gratias, ob curam assiduam ac peritam, quam in me arte salutifera imbuendo adhibuerunt; quibus, in toto terrarum orbe, vix alii Praeceptores artis Medicae peritiores

hodie

hodie invenientur,——quos inter celeberrimos, Doctorum BLACK, GREGORY, RUTHERFORD, ob diverfi generis beneficia, femper grata mente recordabor.

Gratiae autem Joanni Moncrieff, Armigero, egregio Pharmacopolo Edinenfi, maximae debentur; nec non Gulielmo Nelfon, Chemico ejufdem loci ingeniofo; quorum uterque fua fponte copiam mihi fuam officinam adeundi, per biennium dedit.

Neque amicitiam Caroli Stewart, M. D. Edinburgi medicinam feliciter facientis; neque amicitiam Caroli Webfter, M. D. artem chemicam eadem in urbe feliciter docentis, unquam oblivifcar.

Omnia autem bona jubeo Andreae Fyfe, Anatomico admodum ingeniofo; ejufque cognato, Jacobo Williamfon, juveni omnium artis falutiferae ftudioforum amicitia digno, qui, quamvis oculis captus, mente bonis literis imbuta, fcientiaque medica bene praedita, fruitur.

Vofque, Gulielme Okely *Northamptonienfis*, Roberte Heron *Gallovidienfis*, Gulielme Tatterfall *Lancaftrienfis*, Gulielme

Nelfon

Nelſon *Edinburgenſis*, Doctor Henrice Hodgſon *Lincolnienſis*, Jacobe Miller *Perthenſis*, David Sweet ex inſula *Vectis*, ſocii cariſſimi, quibuſcum me in aeternum vitam hacce multo beatiorem victurum ſpero, valete; et credite, quod quotieſcunque audiverim, vos et homines juvando, et virtutes generi humano tam utiles colendo ac diſſeminando, vita fructuoſa ideoque venerabili frui, id mihi ſemper exquiſitae fore voluptati; propterea quod tutiſſime colligere exinde potero, vos eſſe felices moxque feliciores evaſuros.

FINIS.